

Arnfast (CD):

Det er kun for, at forslagsstilleren skal have lejlighed til at sige, at han har mødt udelukkende positiv holdning over for forslaget, at vi nu går på talerstolen og siger, vi også er positive over for det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Jeg skal først sige, at vor motivering for dette forslag er, som det også er sagt i bemærkningerne, at vi ønsker en moderne hyrevognspark, og vi ønsker den også ud over hele landet, ikke bare i de større bysamfund. Vi mener, at dette forslag kan være med til at holde en fornuftig standard på vores hyrevognspark, og vi må indrømme, at der på nuværende tidspunkt visse steder kan være lidt tilbage at ønske med hensyn til dette.

Med hensyn til de arbejdsmæssige forhold for dem, som har hyrevogne, må vi notere, at de har en arbejdstid, som ligger langt ud over det rimelige. Med dette forslag vil det også være muligt at nedsætte denne arbejdstid. Jeg synes nok, at det i en periode med arbejdsløshed er væsentligt at nævne, at forslaget i alt fald ville være medvirkende til, at der blev beskæftiget nogle flere på dette område, idet de almindelige hyrevognsejere ikke selv ville ønske at køre 12-14-16 timer i døgnet — og det må de nemlig nu — for at kunne opretholde en fornuftig levestandard, så man kan også opfatte forslaget som en rent beskæftigelsesmæssig foranstaltning. Hvis man regner med, at nogle hundrede stykker ekstra ville kunne blive omsat, ville dette fuldt opveje det provenutab, som forslaget vil medføre.

Så skal jeg endelig sige, at det er en ny ting for mig i alt fald at møde så megen velvilje over for et forslag, som er fremsat af kristeligt folkeparti. Jeg tror nok, det er første gang. Jeg håber, at den velvilje, som her er givet udtryk for, også vil manifestere sig i udvalget, så vi kan få noget fornuftigt og værdifuldt ud af dette forslag, så det bliver til gavn og glæde for dem, som skal leve under denne lov.

Med dette skal jeg takke de forskellige ordførere for den velvilje, som blev udvist over for forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen).

(Lovforslag nr. 234. Fremsat 18/3 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan på socialdemokratiets vegne tilslutte mig dette forslag om ajourføring af arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Forslaget vil betyde, at bidraget skal forhøjes fra 90 til 135 kr. pr. helårsforsikret arbejder. Sammenholdt med stigningen i medlemsbidraget, som siden april 1970 er steget med over 124 pct., må det nok siges, at en forhøjelse af arbejdsgiverbidraget på 50 pct. i hvert tilfælde ikke kan betegnes som urimelig stor.

Spørgsmålet om den rabat, som folk inden for landbrugs- og skovbrugsområdet samt fiskere har, ønsker vi taget op i udvalget, idet vi ikke finder, at denne rabat er særlig rimelig.

Bach (FP):

Fremskridtspartiet går imod det af arbejdsministeren fremsatte forslag nr. 234 om forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Begrundelsen skal blive meget kort: det kan ikke være rimeligt, når et flertal har bevilget 1.350 mill. kr. til arbejdsgiverne, ganske vist som prisdæmpende godtgørelse, at man så samtidig ryger ned i lommen på dem og mener, at en forhøjelse af arbejdsgiverbidraget på de omtalte 50 pct. er rigtig. Alle de bidrag, man har påført erhvervslivet — jeg kan nævne ATP, Lønmodtagernes Garantifond, sygelønsordningen, bidrag til arbejdsmiljøfonden —